

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Sermo inanis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

A re, perpetua ejus servituti addictos: quod qui patris, matrisve nomen violaverint, eo supplicio damnandi viderentur, ne possent ipsi unquam fieri parentes, in qua sententia fuisse Lucretium, hæc ejus carmina declarant:

*Gallos attribuunt, quia numen qui violavit
Matris, & ingenti genitoribus inventi sint,
Significare volunt indignos esse putandos,
Vivam progeniem qui in oras luminis edant.*

Lib. 2.

COELI FOECUNDITAS. CAP. XXV.

Quæ vero de Cœli pudendis à Saturno falce abscisis, & in mare dejectis veteres fabulati sunt, sententiam præ se ferunt à Divinis literis non admodum alienam: Deum quippe omnium rerum species conformasse, moxque præcepisse, ut conjugio quæque suo crescerent, replerentque terras: id quod & plerique Philosophi dixere, rerum semina cœlitus delapsa tempore quæque suo coaluissent, inde ad eas propagandas naturam usum Veneris indicasse. Jam & Osirim Ægyptii suum (de quo sæpe alibi) humana effigie pudendis obscenius excitatis faciebant, inde generis nostri causam (Sol enim Osiris) & per quem capite gestabat calathum, educationis beneficium significaturi.

Unde Ovid in Ibin.

Saturnus ut illas.

Subsecuit partes, unde creatus erat.

Marc. Sat. lib. 1. c. 17.

MERCURIUS, VEL EFFICAX SERMO.
CAP. XXVI.

Sermonis efficaciam, persuadendique vim ostentare veteres si voluissent, Mercurii simulacrum grandiori jam ætate, barbatur, & effæto propemodum corpore, naturam tamen obscenius excitata, eaque tantum parte validissimum faciebant: cujusmodi signum Cyllenis fuisse Pausanias tradit, atque eo sigillum ea specie æneum apud Fabium Calvum Ravennatem, Romæ vidi, cui quidem signo, præter hæc vestis erat suffarcinata, in cujus sinum poma, foetura scilicet indicium, condebantur: nempe quod sermo, cujus omnino symbolum est Mercurius, in grandiori provecutione ætate vim quandam propemodum generandi, transgredientique aliquid habeat, ut quod in consultatione propositum est, deliberet, persuadeat, ac omnino conficiat.

Sigillum Fabii Calvi Ravennatis

Artem. l. 1. cap. 47. Artem. lib.

Artemidorus Onirocrita scribit, se quoque Cyllenis vidiſſe Mercurii simulacrum, cujus species non alia erat, quam pudendi virilis effigies: eaque de causa Conjectores super sermone disserunt, quæ quis per ejus partis imaginem somniaverit.

INVETERATA NEQUITIA. CAP. XXVII.

Adi solida est Hermis hujusmodi vestis longo syrmate tracta, quorum quidem similitudinem Theophrastus Eresius in homines nequam & intemperantes detorquebat: propterea quod syrma, ventrem, pudenda, & barbam tantum haberet: ita illi vestem traherent seminarum more, ventri dediti essent, atque libidini, nequitiam in ætatem etiam grandiore[m] producerent, cum vitia quadam, ut Satyricus monet, cum prima sint barba resecanda.

SERMO INANIS. CAP. XXVIII.

Inanem vero sermonem ostendere volentes, Mercurium eundem juniori specie ac prorsus impuberi cum effinxissent, attracta illi pudenda vel deficitia faciebant: in his enim qui nondum ex ephēbis

ephebis excessissent, infœcundam & imperfeciam esse orationem animadvertent: utpote quod ætas illa ad prudentiam nondum esset idonea. Hujusmodi vero signum vidi Neapoli in magnificientissimis Macæleonum ædibus.

PROVENTUS. CAP. XXIX.

Quin & nominis etymologia indicat Priapum esse semen.

Libidinis frenum.

JAM & Priapi simulacrâ in hortis statui ab antiquis solita, nē multum in his immoremur, proventus qui depolceretur significatum habebant. Ea vero de causa fieri consuevit, ait Varro, quod horti omnes in tutela sunt Veneris, quæ totius est generationis Dea.

CONTINENTIA. CAP. XXX.

FRÆnum libidinibus atque nequitia impostum & imponendum esse, admonere cum vellent Ægyptii Sacerdotes, genitale viri manu cohibitum atque coërcitum pingebant: quippe hominis continentiam eo gestu describentes. In appendicibus utique ad Virgilianum opus adjectis, cuiuscumque illi fuerint joci, sapienter quidem compedibus Venerem constringendam invenies, quantumque natis Creandis serviat adeundam, ut corruptum ibi locum ex Laetantii Firmiani lectione corrigamus: ita enim apud eum legas:

*Vina sitim sedent, natia Venus alma creandis
Serviat, hos fines transiisse nocet.*

D. Laerti in ejus vita. Continetia Anacharsis & Alexandri Magni.

Approbesque interim eorum fortitudinem, qui potius excastrari voluerint quam illicito coitu contaminari, cuius facti fidem apud Cyprianum & Origenem quaerito. Præcipuum autem illud in Christianorum institutis præceptum ponit Eusebius, *γασ εἶς τῷ ἔργῳ τῶν γαστῆρῶν καὶ τοῦ κοίτης*, ventrem quippe, quæq; sub ventre sunt, coërcenda. Sanè Anacharsis Scythia convivio acceptus apud Solonem, ut mox decubuit compositus, ut una manu pudenda, altera vero os obfignaret, palma ad id appressa daturus quippe per hujusmodi gestum, continentia atq; silentii monumenta. Eam vero toto vitæ tempore continentiam à deliciis omnibus alienam secutus est Anacharsis: quare statuis ejus inscriptum erat, *Γλώσσῃς, γαστῆρῶς, αἰδοῦσθαι καὶ κοίτης*: quippe, linguam, ventrem, mentulam compescit. Nam ille nimirum ante omnes probus est, qui tribus his egregie sibi temperarit. Neque vero parvam hujus continentia laudem meruisse videtur Alexander Macedo, cui adhuc juveni cum puella, noctis bona parte peracta, deducta esset, ut cum eo dormiret, quaerenti Regi tarditatis causam, respondit illa, expectasse se donec maritus cubitum iret: commotus Alexander ministros acriter objurgavit, *Ῥαδύτερον δὲ αὐτῷ εἰπὼν*, ducite, inquiens, hanc: *parum enim absuit quin vestra culpa factus fuerim adulter.* Quin & captivæ Darii puellas quanta integritate servaverit, ignorat nemo. Exempla hæc adolefcens, ætate servidus, deliciis affluens, adulatoribus undiq; circumseptus, sponte præstitit, ut nos qui monitis dubio procul sanctioribus eruditū sumus, aliquando cogeret erubescere.

Plutarch. in Alexandri vita.

VENUS VĒRECUNDA. CAP. XXXI.

NON defuisse vero unquam qui verecundiam adamarent, tot Veneris simulacra in antrum abdita, de quibus alibi meminimus, indicio esse possunt. Adhæc, juxta Mantineam Nigræ Veneris facellum apud Meliastis fuit: ad verecundiam quippe, qua præditum esse debet humanum genus, indicandam. Reliqua enim animantia die plurimum & in propatulo, homines vero & clam & plurimum noctu liberis dare operam solent. Simulacri hujus meminit Pausanias lib. vii.

EXTINCTA LIBIDO. CAP. XXXII.

Herus & Leandri scabula sensu.

APud Ægyptios genitalia à Titanibus defœta, & in fluvium demersa comperias, quod libidinis ardorem extinctum, aut extinguendum esse, mystico eo sacro intelligendum. Græci Herus & Leandri